

פמ:

החובל פרק שמיני בבא קמא

עין משפט
גור מצוה

מסורת הש"ס

- א) (מספיקא פ"ט.)
- ב) (מספיקא פ"ט.)
- ג) (מספיקא פ"ט.)
- ד) (מספיקא פ"ט.)

הגרות הב"ח

(א) הוב' ד"ה מאי עמא
וכי' כוונתו ד"ר אמי הוה
סבור כגונאי בריה דר'
יוסף כריה דרנא של:

גליון הש"ס

גב' דאמר אביר לארס
שישאר. עין' כוונתו דף
לט פ"ב תריה עמא:

היא שחבלה נבעלה קשה דמוזין לאחר והבעל יכתוב ברזון שטר בשמו כדי שיגבה חבלתו ומיזין ר"י דכיון שאין הכתובה נכס האשה הרי הוא כאלו משהו אשמו בלא כוונה אע"פ שאין קלה בעיניו להזיאה וא"ת כיון דכל גבי לעיל אומדן כמה אדם רוצה ליתן כמותה של זו כ"י שום אדם לא יקנה אותה כיון דודאי מחלה ויכולין עדים לומר מאי אפקדין כדקאמר לעיל אס טובת הנאה לבעל וי"ל דיכולה לעשות קיום במשכנות או בעריות או בנדר או בשבועה שלא תמחול אכל כאלו אס יש לה משלם ואס אין לה אין משועבדת לניזק לעשות לו קיומם ל"ע:

ואפ"י מחלה לגבי בע"א ביפסד קפספסד. וא"ת והא דלא מופסד קמפסד דכי לא תמכור יגבה חבלתו אס תחאלמן או תמגרש וכשתמכור ותמחול לבעלה יפסד הכל וי"ל כיון שעשכשו לא היתה נותנת לו כלום אפילו לא מחלה ממה שמחלה איתו כל כך הפסד כיון שלא יהיה לו כלום עכשיו ולאחר זמן נמי שמה תמות ויכנסה בעלה:

כדנפישא כתובתה סתבאה. וא"ת מעיקרא נמי איירי בנפישא כתובתה מחבלה דקאמר מוזין כמותה טעונת הנאה ומימינא ליה נבעלה וי"ל דנמקמת חבלה קאמר ואס תחאלמן או תמגרש יגבה השטר ממקום אחר:

בגון דלא נפישא כתובתה סתבאה דאורייתא. וא"ת והשתא ה"י מתוקמה כ"ר"מ והלא פותח לה ממנה או ממאמץ ובעלתו בעלת זנות לרבי מאיר (ממונת ד: וי"ל כגון) דהיא גורמת להפסיד לעלמה: **לא** ספסדי עשרים וחמשה וזו. ל"ג וזו דלמאי דגרס וזו ל"ל דאיירי בכתובת נבעלה וכו"ה וזו לזריים הס מאמץ וזו מדונה וליתא דבריש ארבעה וחמשה (לעיל ד' ט: וש"ס) הוכחנו דמאמץ של נבעלה הס מאמץ וזו לזרי (סוהכא ל"ג וזו) ולא ספסדי כ"ה היינו כ"ה סלעים של אלמנה ואף על גב דכתובתה דרענן אין להקפיד על הא דנקט כתובה דאורייתא:

כשם שלא תמכור והיא תחתיו. פרש"י כשם שאין יכולה למכור כמותה בעודה תחתיו כך לא תפסיד מכתובתה כלום בשביל שום חבלה וזמן שחייק בעודה תחתיו ואין נראה לר"י דהא לעיל אמר וכל דוכת' מוזין למכתובה נעונת הנאה ואפילו כשהיא חתה בעלה לר"י כשם שלא תמכור בשביל שחבלה בחתים בעודה תחתיו כדאמר לעיל דלגבי בעלה גבי אחרים והפסד גבי בעלה משום דלגבי אחרים אין יכולה להפסיד כשמוכרת להן נעונת הנאה של כתובה אבל לגבי בעל שמכרה לבעלה נעונת הנאה יגרשנה מיד וירוח הכל והיא תפסיד: **אמר** רבא סיפא אהאן אהאן דבית דברין. תימה דלא מייתי הך ברייתא בסוף נערה שנתפתחה (ממונת דף ג.) דכעי רבא מוכרת כמותה לבעלה כמותה לאחרים דמי או לא מיהו התם נמי קאמר בתר דכעי הדר פשטו דכמותה לאחרים דמי ושמה מתוך ברייתא זו פשטה ולפי שאין כ"כ פשוטה לא הניאה ס: **כך** מוכרת כתובתה אע"פ אה הפסידה כתובת בנין דיברין. אע"ג דלמיה יכולה למחול כמותה לבעלה לרבי מאיר מ"מ יכולה היא למכור ואע"ג דאסור להשהות לרבי מאיר בלא כוונה וכן קי"ל מ"מ השמיענו בברייתא אה הדין דאס אירע כן שמכרתה לבעלה לא הפסידה כמות בנין דכרין ל"ג במכרה התוספת איירי:

ה"ג דהשתא נמי לא מדי קא יכנס ליה: **אי** דנפישא כמותה כמותה דאורייתא. שכתב לנבעלה יומר ממאמץ ולא למנה יומר ממאה הרלויה לה מן המורה אמאי לא הפסידה: **נוקמא** אכנסת דאורייתא. משום דרבי מאיר אסר לשהות עם אשמו אפילו שעה אחת בלא כוונה ותוספת מוזין לבעלה נעונת הנאה ומימינא ליה נבעלה: **כ"ה** סלעים והוא מנה ממה וזו כמותה אלמנה ופחותה שכתובות נקט: **כשם** שלא תמכור. קס"ד ה"י קאמר כשם שאינה יכולה למכור בעודה תחתיו כך לא תפסיד מכתובתה כלום בשביל שום חבלה וזמן שחייק בעודה תחתיו: **כפוסב** בנין דכרין. בפרק נערה שנתפתחה (ממונת ד' ג:) בנין דכרין דהיו לרבי מאיר אינו יתרון יתרון כסף כמותה יתר על מולקיתו דעם אחריו. ה"י לו שמי נשים וכתובת האחת גדולה משל חבירתה ומתו שמיין בחיור וירשן או אחת בחיור וירשה אעפ"י לא בטלה כמותה אלא בנייה אס יש לה כן וכן היינו ובשאלין לחלק בנין בנכסיו אחר מותו נוטלין אלו כמותה אמן ואלו כמותה אמן והשאר חולקין בשוה ואין יכולין בני הקיימת לומר אלו ניטול כמותה אמתו שהיא כבעלת חוב ואחס אל תטלו שאין לאמכס כמותה שהיא בעלה ירשה וקיי"ל התם (ג.) דהמוכרת כמותה לאחר וירשה הלווקא אעפ"י לא הפסידו בנייה כמות בנין דכרין ולא יאמרו בני חבירתה אמכס פשעה זה שאילו היתה קיימת לא היתה גובה שהרי לקוחות היו גובין אותה משום דאמרי להו וזו אנסה שהיתה לזריכה למעות ולא לאפקדינהו נתכוונו: **בגון** ועין לאשה. ה"י לא אה שני וסימאה אה עינו: **אכל** לא לאיש. סימא בעלה אה עין העבר או הפיל אה שני לא יאל למירות לפי שאין גופו קניו לו: **סכרוס**. בעלמא מרזייהו ה"י מנאי סכירא להו קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי והכא היינו טעמא דמנאי דלמר לא לאיש ולא לאשה דאית ליה מקנת אושא הלכך משום איש לא נפקי דלא קני להס לגופייהו ממש משום אשה נמי לא נפקי דאליס שעבודיה למהו כקנין הגוף: **קודס** סקנא. ה"י שעבודיה קיל כשאר קנין פירות דקיס לן דלאו כקנין הגוף דמי: **הקדש**

ה"ג דהשתא נמי לא מדי קא יכנס ליה: **אי** דנפישא כמותה כמותה דאורייתא. שכתב לנבעלה יומר ממאמץ ולא למנה יומר ממאה הרלויה לה מן המורה אמאי לא הפסידה: **נוקמא** אכנסת דאורייתא. משום דרבי מאיר אסר לשהות עם אשמו אפילו שעה אחת בלא כוונה ותוספת מוזין לבעלה נעונת הנאה ומימינא ליה נבעלה: **כ"ה** סלעים והוא מנה ממה וזו כמותה אלמנה ופחותה שכתובות נקט: **כשם** שלא תמכור. קס"ד ה"י קאמר כשם שאינה יכולה למכור בעודה תחתיו כך לא תפסיד מכתובתה כלום בשביל שום חבלה וזמן שחייק בעודה תחתיו: **כפוסב** בנין דכרין. בפרק נערה שנתפתחה (ממונת ד' ג:) בנין דכרין דהיו לרבי מאיר אינו יתרון יתרון כסף כמותה יתר על מולקיתו דעם אחריו. ה"י לו שמי נשים וכתובת האחת גדולה משל חבירתה ומתו שמיין בחיור וירשן או אחת בחיור וירשה אעפ"י לא בטלה כמותה אלא בנייה אס יש לה כן וכן היינו ובשאלין לחלק בנין בנכסיו אחר מותו נוטלין אלו כמותה אמן ואלו כמותה אמן והשאר חולקין בשוה ואין יכולין בני הקיימת לומר אלו ניטול כמותה אמתו שהיא כבעלת חוב ואחס אל תטלו שאין לאמכס כמותה שהיא בעלה ירשה וקיי"ל התם (ג.) דהמוכרת כמותה לאחר וירשה הלווקא אעפ"י לא הפסידו בנייה כמות בנין דכרין ולא יאמרו בני חבירתה אמכס פשעה זה שאילו היתה קיימת לא היתה גובה שהרי לקוחות היו גובין אותה משום דאמרי להו וזו אנסה שהיתה לזריכה למעות ולא לאפקדינהו נתכוונו: **בגון** ועין לאשה. ה"י לא אה שני וסימאה אה עינו: **אכל** לא לאיש. סימא בעלה אה עין העבר או הפיל אה שני לא יאל למירות לפי שאין גופו קניו לו: **סכרוס**. בעלמא מרזייהו ה"י מנאי סכירא להו קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי והכא היינו טעמא דמנאי דלמר לא לאיש ולא לאשה דאית ליה מקנת אושא הלכך משום איש לא נפקי דלא קני להס לגופייהו ממש משום אשה נמי לא נפקי דאליס שעבודיה למהו כקנין הגוף: **קודס** סקנא. ה"י שעבודיה קיל כשאר קנין פירות דקיס לן דלאו כקנין הגוף דמי: **הקדש**

מזין למכתובה נעונת הנאה ואפילו כשהיא חתה בעלה לר"י כשם שלא תמכור בשביל שחבלה בחתים בעודה תחתיו כדאמר לעיל דלגבי בעלה גבי אחרים והפסד גבי בעלה משום דלגבי אחרים אין יכולה להפסיד כשמוכרת להן נעונת הנאה של כתובה אבל לגבי בעל שמכרה לבעלה נעונת הנאה יגרשנה מיד וירוח הכל והיא תפסיד: **אמר** רבא סיפא אהאן אהאן דבית דברין. תימה דלא מייתי הך ברייתא בסוף נערה שנתפתחה (ממונת דף ג.) דכעי רבא מוכרת כמותה לבעלה כמותה לאחרים דמי או לא מיהו התם נמי קאמר בתר דכעי הדר פשטו דכמותה לאחרים דמי ושמה מתוך ברייתא זו פשטה ולפי שאין כ"כ פשוטה לא הניאה ס: **כך** מוכרת כתובתה אע"פ אה הפסידה כתובת בנין דיברין. אע"ג דלמיה יכולה למחול כמותה לבעלה לרבי מאיר מ"מ יכולה היא למכור ואע"ג דאסור להשהות לרבי מאיר בלא כוונה וכן קי"ל מ"מ השמיענו בברייתא אה הדין דאס אירע כן שמכרתה לבעלה לא הפסידה כמות בנין דכרין ל"ג במכרה התוספת איירי:

מאי טעמא כדרבא ב'. השתא משמע דשחרור דשן ועין מפקיע מידי שעבוד כמו שטר שחרור ותימה דביבמות פרק אלמנה (דף ס: ושם) פליגי בנכנסת שום לבעלה היא אומרת כלי אני נוטלת והוא אומר דמיס אני נוטן רב יהודה אמר הדין עמה משום שנת בית אביה רבי אמי אומר הדין עמו וקאמר תניא כוונתו דרבי אמי עבדי לאן ברזל יוצאין בשן ועין לאיש אבל לא לאשה ומה ראה היא לרבי אמי כהא אפי' רב יהודה מודה כיון דמחוסרת גובינא אחי שחרור מפקיע מידי שעבוד כדאמר התם גבי איבעלל דמילתא דפרסוה אמיתגא דמודה רב יהודה דקנייה מיתגא דכיון דמחוסרת גובינא אחי הקדש מפקיע שעבוד ושמה אותו שהביא תניא כוונתו דר' אמי היה (א) בנאה כריה דרבא שלא היה מושגה מחוסרת גובינא כיון דאין יכול לסלקה במילתא אחרים:

מזין למכתובה נעונת הנאה ואפילו כשהיא חתה בעלה לר"י כשם שלא תמכור בשביל שחבלה בחתים בעודה תחתיו כדאמר לעיל דלגבי בעלה גבי אחרים והפסד גבי בעלה משום דלגבי אחרים אין יכולה להפסיד כשמוכרת להן נעונת הנאה של כתובה אבל לגבי בעל שמכרה לבעלה נעונת הנאה יגרשנה מיד וירוח הכל והיא תפסיד: **אמר** רבא סיפא אהאן אהאן דבית דברין. תימה דלא מייתי הך ברייתא בסוף נערה שנתפתחה (ממונת דף ג.) דכעי רבא מוכרת כמותה לבעלה כמותה לאחרים דמי או לא מיהו התם נמי קאמר בתר דכעי הדר פשטו דכמותה לאחרים דמי ושמה מתוך ברייתא זו פשטה ולפי שאין כ"כ פשוטה לא הניאה ס: **כך** מוכרת כתובתה אע"פ אה הפסידה כתובת בנין דיברין. אע"ג דלמיה יכולה למחול כמותה לבעלה לרבי מאיר מ"מ יכולה היא למכור ואע"ג דאסור להשהות לרבי מאיר בלא כוונה וכן קי"ל מ"מ השמיענו בברייתא אה הדין דאס אירע כן שמכרתה לבעלה לא הפסידה כמות בנין דכרין ל"ג במכרה התוספת איירי:

מאי טעמא כדרבא ב'. השתא משמע דשחרור דשן ועין מפקיע מידי שעבוד כמו שטר שחרור ותימה דביבמות פרק אלמנה (דף ס: ושם) פליגי בנכנסת שום לבעלה היא אומרת כלי אני נוטלת והוא אומר דמיס אני נוטן רב יהודה אמר הדין עמה משום שנת בית אביה רבי אמי אומר הדין עמו וקאמר תניא כוונתו דרבי אמי עבדי לאן ברזל יוצאין בשן ועין לאיש אבל לא לאשה ומה ראה היא לרבי אמי כהא אפי' רב יהודה מודה כיון דמחוסרת גובינא אחי שחרור מפקיע מידי שעבוד כדאמר התם גבי איבעלל דמילתא דפרסוה אמיתגא דמודה רב יהודה דקנייה מיתגא דכיון דמחוסרת גובינא אחי הקדש מפקיע שעבוד ושמה אותו שהביא תניא כוונתו דר' אמי היה (א) בנאה כריה דרבא שלא היה מושגה מחוסרת גובינא כיון דאין יכול לסלקה במילתא אחרים: